

дитині присмно і безпечно знаходитися, що стимулює її розвиток, забезпечує комфортні умови для формування здоров'я і є оптимальним для її зростання.

Список використаних джерел:

1. Загородня Л.П., Тітаренко С.А., Барсуковська Г.П. Фізичне виховання дітей дошкільного віку. Суми : Університетська книга, 2011. С. 115–117.
2. Поліщук О.В. Педагогічні технології супроводження процесу фізичного виховання дітей дошкільного віку. Умань : СПД Жовтий, 2014. 144 с.

Петрова Ю.Ю.

викладач,

Одеський національний економічний університет

ВИКОРИСТАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСКУСІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У наш час існує безліч різних способів навчання, але, на жаль, не багато з них є ефективними. Для більш глибокого вивчення матеріалу студентами, потрібно застосовувати надієвіші і ефективні методи. Один з них – навчальна дискусія, широко відома в історії педагогіки.

Ще за часів античності її успішно застосовували в гімназіях і академіях Стародавньої Греції для підготовки молодих людей. Знаменита фраза: «У суперечках народжується істина», відноситься саме до того періоду історії. [1, с. 161] Період глобальної реформації суспільства характеризується новими підвищеними вимогами до учнів. Вони повинні бути підготовленими до життя

в сучасному суспільстві. Сформоване традиційне навчання обмежується репродуктивними методами, діями за зразком, а інноваційні підходи, ідеї, технології тільки починають активно інтегруватися в освітню систему.

Дискусійні групові методи – це група активних методів навчання, які прийшли на зміну вже сформованим традиційним, оскільки в їх основі лежить домінуюча продуктивна діяльність. Навчальні дискусії здатні внести значний вклад не тільки в освітній процес, але і розкриють інтелектуальний і творчий потенціал студентів [3, с. 298–299].

Багато педагогів і психологів в результаті своїх досліджень виявили користь навчальних дискусій, вони мають не тільки навчальну функцію, але також розвивають деякі якості особистості, створюють обстановку вільного відтворення учнями наявних знань, а також розвивають в учнів толерантність, здатність прислухатися і поважати думку іншої людини.

Але наскільки навчальна дискусія актуальна для сьогоднішніх студентів. Для того щоб з'ясувати це питання було проведено дослідження ефективності навчальної дискусії в порівнянні з традиційною лекцією. Мета дослідження: визначити, який метод навчання кращий для юнацтва. Завдання дослідження:

1. Розробити і провести урок-лекцію «World brands».
2. Розробити і провести дискусійний урок по темі «World brands».
3. Провести анкетування учасників на предмет оцінки їх знань після уроку.
4. Провести аналіз отриманих результатів і скласти рекомендації для педагогів.

У дослідженні взяли участь 2 навчальні групи, до якої увійшли студенти 2-х курсів ОНЕУ.

За результатами анкетування в першій навчальній групі вдалося з'ясувати, що тема дала недостатньо нової інформації. У семи з чотирнадцяти респондентів з'явилося бажання дізнатися

більше по темі уроку, не всі студенти змогли правильно написати основні поняття, розглянуті в ході лекції. Кожен з учнів назвав хоча б декілька відомих брендів, а також кілька прикладів. Рівно 50% студентів даної групи не вловили багато деталей, які стосуються ідеології брендів і конфліктів між різними ними в одній галузі. Зі свого боку можу сказати, що лекція не найкращий спосіб донести навчальний матеріал до юнацтва, тому що це на відміну від дискусійного уроку, одностороннє спілкування викладача з учнями.

Навчальна дискусія, проведена на другій групі респондентів на ту саму тему, що і лекція показала наступні результати: кожен учень засвоїв для себе, щось нове, наприклад багато вказали в своїх анкетах, що вперше дізналися, що таке косметичний калькулятор. В процесі дискусії з'ясували ідеологію ведення такого бізнесу, а також дізналися про думку своїх однолітків. Практично всі студенти правильно пояснили основні поняття теми, а також назвали всі напрямки ведення бізнесу і величезну кількість прикладів та деталей. Абсолютно у всіх з'явився інтерес до даної теми і бажання дізнатися о брендах набагато більше. Так само в анкетах цієї групи відповіді були розгорнутими і емоційно забарвленими. Урок-дискусія, на мій погляд, ефективніше звичайної лекції. Цей метод викликав інтерес у респондентів, кожен з них вільно висловлював свою думку, за рахунок чого крім запланованого матеріалу хлопці дізналися набагато більше.

Можна зробити висновок про те, що урок-дискусія для юнацтва краще лекції, з багатьох причин:

- живе спілкування учнів з педагогом і між собою;
- охоплює більше навчального матеріалу;
- глибоке вивчення матеріалу, яке відбувається в ході обговорення проблеми;
- розвиває вміння працювати в групі, вислуховувати думки інших людей;

- оволодіння учнями прийомами аргументації;
- формування прагнення до активного вираження своєї точки зору, переконаності в її відстоюванні.

Для того щоб суперечка відбулася необхідно знати, як правильно організувати дискусію. Ефективність процесу залежить в першу чергу від ведучого, він повинен врахувати всі чинники, що впливають на дискусію: це обізнаність учасників по темі спору і їх зацікавленість в проблемі на даний момент. Так само ведучий повинен бути ще більш обізнаний з теми і вміти вивести людину на розмову, якщо дискусія затихає, то вміння підігріти спір не буде зайвим. Головне вміти чути іншу людину і вміти реагувати і відповісти на поставлене запитання або підвести підсумок шойно обговорення питання.

Метою дослідження було вивчення ефективності використання навчальної дискусії в освітньому процесі для юнацтва. Вивчивши безліч літератури, я з'ясувала, що багато педагогів і психологи в результаті своїх досліджень виявили користь навчальних дискусій, вони мають не тільки навчальну функцію, але також розвивають деякі якості особистості, створюють обстановку вільного відтворення учнями наявних знань.

Урок-дискусія для юнацтва виявився краще лекції, все учні активно брали участь в процесі суперечки, за допомогою деяких методів мені вдалося зробити дискусію більш ефективною, хлопці глибоко вивчили матеріал, отримали досвід роботи в колективі.

Список використаних джерел:

1. Байматова М.С. Педагогический потенциал учебной дискуссии в формировании культуры диалогического взаимодействия младшего школьника [Текст] // II Педагогический альманах. Наука и практика: Науч.-практ. журнал Приднестровского НОЦ ЮО РАО. – Тирасполь: РИО ПГУ. – 2002. – № 3–4. – С. 161–165.

2. Востокова Е.В. Формы обучения: категория дидактики и предметных методик [Текст] / Е.В. Востокова // Педагогика. – 2012. – № 4. – С. 33–44.

3. Педагогика [Текст]: учеб. / Л.П. Крившенко [и др.]; под ред. Л.П. Крившенко. – М.: ТК Велби, Издательство Проспект, 2008. – 309 с.

4. Краевский В.В. Проблемы научного обоснования обучения [Текст]: методологический анализ / В.В. Краевский. – М., 2007. – 264 с.

5. Шустова И.Ю. Групповая дискуссия в работе со старшеклассниками [Текст] / И.Ю. Шустова // Школьные технологии. 2006. – № 2. – С. 129.

Холодних І.М.

вчитель математики,

Львівський ліцей міської ради № 52 імені М. Лобачевського

ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ УМІНЬ ВЧИТИСЯ ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

В сучасному суспільстві безперервне оновлення знань та уміння їх застосовувати набуває першочергового значення. Нині цінується не так існуючий багаж знань, як уміння обробляти значні обсяги інформації, знання іноземних мов і комп'ютерних технологій. Надзвичайної ваги набуває креативність – здатність мислити творчо і нестандартно, знаходити оригінальні рішення. Та найважливішим є вміння вчитися самостійно, без зайвого напруження, отримуючи задоволення від навчання. Сучасна школа повинна не тільки давати знання, уміння, навички, але й розвивати учня як гармонійну особистість, здатну до безперервного вдосконалення шляхом самоосвіти [3, с. 1].

Про важливість цього вміння свідчить і «Національна доктрина розвитку освіти» (2002 р.), у якій сказано: «Мета державної політики щодо розвитку освіти полягає у створенні умов для